

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentarius Pavli Bernriedensis, Antiqui Scriptoris, De
Vita Gegorii VII. Pontif. Max.**

Paulus <Bernriedensis>

Ingolstadii, 1610

VIII. Defenditur Ludouici Pij Imperatoris Constitutio de rebus Romanæ
Ecclesiæ donatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65381)

impetu abreptus ita Baronij sententiam proponit, quasi totum, quod Anonymus Auctor, in Concilio Aquisgranensi statutum dicit; comprehendatur octoginta illis de Monastica vita ritè componenda Capitulis; quæ non est mens Baronij, sed fictio & chimæra huius Calvinistæ; qui insipienter prorsus refert constitutiones, de quibus Epistola Ludouici ad Arnonem; ad Annum Christi DCCC. XIX. Et vt hoc suum delirium stabiliat, per Crisin suam Auctores impudenter corrumpit, & præterea hoc scitissimum argumentum adiungit, *Quidam Auctores dicunt, Ludouicum Anno DCCC. XIX. Aquisgrani conuentum habuisse; ergo non est alius, quàm ille de quo Ludouicus Imp. in Epistola ad Arnonem loquitur.* Pulchrè. Quasi non sæpius eodem in loco conuentus Ecclesiastici celebrati fuerint, etiam sub Ludouico Imp. Et quasi ipse etiam Baronius Anno DCCC. XIX. silentio præterierit illum conuentum, quem Ludouicus eo anno in hieme habuit: vt proinde magna sit Calvinistæ huius vanitas, qui videri vult, non visa vel lecta Baronio proferre.

CAPVT VIII.

Defenditur Ludouici Pij Imp. Constitutio de rebus Romanæ Ecclesiæ donatis.

HERAT apud Baron. Anno Christi DCCC. XVII. Tom. 9. Annalium: & apud Sigon. lib. 4. de Regno Italiæ. Calvinista hanc Ludouici sanctionem *supposititiam* existimat. Rationes suæ opinionationis reddit, vt solet, perquam efficaces & robustas.

I. Quia

I. Quia nullus Historicorum Antonino vetustior huius cōstitutionis meminit. Si obiicias, Leonem Ostiensem, qui lib. 1. Chron. Cassin. cap. 13 huius Decreti meminit; occurrit Calvinista: Leonem non ita multo antiquiorem esse Antonino: Et tamen trecentis fermè annis Leo S. Antoninum antecessit. Sed trecenti anni, forsàn apud Calvinistam tanti sunt, quanti hesternus dies, qui præteriit.

Si obiicias Leone longè vetustiore Anastasium Bibliothecarium huius constitutionis similiter testè; Respondet Calvinista; Anastasio apud nonnullos parum fidei esse & fuisse. Si quæras, qui nam sint isti Nonnulli? In promptu est responsio. Esse Calvinistas & Lutheristas; in quorum schola exiguæ fidei est, quisquis aliquid scribit aut testatur, quod ad Apostolicæ Sedis laudem ac gloriam faciat: Maximæ verò fidei est, quisquis Pontifices maledictis incessit. Si Anastasius scripisset, Ludovicum Ecclesiæ Romanæ nihil vnquam donasse; nec maiorum suorum donationes cōfirmasse; iam horum suffragio aureus Historicus esset.

Si pro hac Ludouici constitutione testimonium dicere iubeas Iuonem p. 5. cap. 14. Anselmum in Collect. Can. lib. 4. cap. 35. Gratianum d. 63. Ego Ludovicus qui omnes S. Antoninum ætate antegrediuntur; Occursabit Calvinista; istos non esse de Historicorum, sed de Canonistarum tribu; quasi nemo quidquam testari possit, præter Historicos.

Tandem vniuersis scriptoribus opponit recentissimum Molinæum; qui sanè rem validis suis telis feliciter conficit. Nam I. Anastasius Bibliothecarius & Gratianus non sunt audiendi. Ratio est; quia adulantur Papa. At verò Pseudobenno ille patulis auribus audiri debet. Ratio est; quia Gregorium VII. & alios nonnullos

Pontifices horrificis criminationibus lacerat; & Capitale in eos odium vbiq; spirat. Verissima igitur censeantur oportet, quæcunq; vt egereret, splendida bilis suggestit.

II. Volaterranus lib. 3. *Geographia longè aliter, quàm Anastasius & Gratianus hanc Ludouici sanctionem refert.* Id vt ita esset, quibus potius habenda fides; Anastasio & Gratiano, qui aliquot sæculis Volaterranū anteierunt; an Volaterrano, scriptori nupero, & in farraginem suā non tam accurata & exasciata, quàm multa importare consueto? Erat Anastasius S. R. E. Bibliothecarius. Etiam primigenia & autographa priuilegiorum Diplomata inspicere poterat. Et quisquam erit tam inuidè temerarius, & tam temerariè inuidus, qui de Priscis rebus & à suo sæculo non adeo longè distitis scribenti, Volaterranum prope dixeram hesternum, certè necdum canum, anteferre ausit, præsertim cum vetusta huius diplomatis exemplaria codicum Vaticanorum stent à partibus Anastasij; vt Baronius testatur, qui hos codices vidit, & tam inter se, quàm cum aliis contulit.

III. *Gregorium VII. Benedictum XII. & alios Pontifices suas electiones non defendisse ex hac Ludouici sanctione; sed aliis argumentis causam suam tutatos esse; id argumentum præbere, Pontifices istos nihil de hac Ludouici donatione & concessione sciuisse.* At ego quæro, vnde norit Molinaus, Gregorium VII. & alios hanc defensionis rationem non vsurpasse? An quia scriptum non est? Num nihil gestum, nisi quod est scriptum? Et si vsi non fuere, ideo vsi non sunt, quod viderent huiusmodi antiquiorum Imperatorum ac Regum diplomata tanti à schismaticis Imperatoribus & Regibus eorumque aßeclis fieri; qua n-

quanti hodie fiunt à nostris Nouatoribus; contra quos si quid huius generis depromatur, è vestigio in largum risum soluuntur, fraudesque ac imposturas intonant. Quæ autem Molinæus de Gregorio IV. Eugenio II. Paschali; & id genus aliis Pontificibus eorumque electione garrit, ea omnia iam expedita & refutata sunt Tom. 2. Defens. Bellarm. lib. 4. de Pontif. cap. 13. vt & illa, quæ de Constantino Pogonato blaterat; nam similes nãnias attulit eo loco à nobis refutatus Schardius, in suo quodam libello de Pontificum electione; & quidem nugas tam similes attulit; vt videatur expilasse Molinæum; vel iste illum.

CAPVT IX.

De Exauetoratione Ludouici Pij, Imperatoris.

HISTAT inter duodecim Historicos coætaneos à Pithœo olim publicatos, & apud Baron. Tom. 9. Anno DCCC. XXXIII. Nec aliquid notandum occurrit, nisi Calvinistã Illustrissimo Baronio luculentã iniuriam facere, quando ei imponit, quasi dicat; *Historicos hanc Exauetorationem ideo execrari, quod ab Episcopis facta fuerit inuito Romano Pontifice; istam non esse causam, sed quia soli Episcopi sibi sumpserint, quod Laicos proceres & vniuersos Imperij Ordines a què attinebat.* Nescio cur, nisi ex mordendi prurigine, Calvinianus hoc figmentum Baronio affixerit. In Baronio certè non inuenitur. Nam licet Gregorius IV. factioni contra Imperatorẽ se adiunxisset, (absit autem, vt sese adiunxerit, quia alia mente

in